

תוכן הפרקים הקדושים בפרשת "תזריע-מצורע"

בס"ד

שם הפרק עמוד

1. הקב"ה גוזר אם זכר או נקבה... 2
2. העונה בכל כוחו "אמן"..... 2
3. החוכמה ושמותיו של שלמה המלך..... 3
4. ממעמקים קראתיך ה'..... 3
5. המערה של המצורעים..... 4
6. שורף העולם בלהבות..... 4
7. תורת המצורע..... 5
8. בגלל ישראל כל העולם ילקו בנגעים עליונים..... 5
9. סודות החוכמה..... 6
10. גלגולי האדם..... 6
11. מי שלא מתעסק בתורה..... 7
12. עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר... 7
13. בריאת העולם והתורה הקדושה..... 8
14. כל חייו של האדם כתובים בספר..... 9
15. רבי אליעזר ענק הצדיקים..... 10
16. פינת הצדיק..פינת המוסר..פינת הרוחניות... 11
17. שבעים אורות נוצצים..... 12
18. שעת יציאת הנשמה..... 13
19. פינת הזהב: חייו של אבי הנביאים משה רבנו פרק א' 14
18. כשהאדם נאחז בתורה..... 15
19. פינת הזהב: חייו של רבי שמעון בר יוחאי. פרק ב' 16

הברכות פה הם "קדושה עליונה" ובקשות מרבי שמעון בן יוחאי זי"ע"א. כתוב בזוהר הקדוש: שרבי שמעון בן יוחאי "שולט בחוכמתו על כל בני העולם"

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע פרשת מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, נביאים, מלכים, מוסר ועוד..
בברכה חמה! העורך ומו"ל: ב.אריה
ניתן להשיג את החוברת הקדושה
בטל. 0544-577956 B.ARYE@NETO.NET.il

למינויים: כל שבוע אצלך בבית

הקב"ה גוזר אם זכר או נקיבה

"אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ". שנינו אשה מזרעת תחילה יולדת זכר. רבי אחא קם ואמר: הרי שנינו שהקדוש ברוך הוא גוזר על אותה טיפה אם היא זכר או אם היא נקיבה, ואתה אומר אשה מזרעת תחילה יולדת זכר. אמר רבי יוסי: ודאי הקדוש ברוך הוא מבחין בין טיפת הזכר ובין טיפת הנקיבה. ומפני שמבחין בה, גוזר עליה אם תהיה זכר או נקיבה. אמר רבי אחא: "וילדה זכר" וכי כיוון שמזרעת יולדת שכתוב: "וילדה" וזה הפסוק כך היה צריך לו אשה כי תהר וילדה זכר, ומהו כי ותזריע וילדה? אמר רבי יוסי: שה מן היום שמתעברת עד בו היום שיוולדת, אין לה בפה אלא הוולד שלה אם יהיה זכר, ועל כן "אֵשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וילדה זכר". רבי חזקיה פתח את הפסוק מתוך ספר תהילים: "מה רבו עשית מלאה הארץ קניינד". כמה מרובים מעשה המלך הקדוש בעולם. וזה משל לבן אדם שנוטל בידיו כמה מיני זרעים כאחד, וזרע אותם בפעם אחת, ואחר כך יוצא כל אחד ואחד בלבדו. כך הקדוש ברוך הוא עושה מעשיו בחוכמה, ובחוכמה נוטל הכול כאחד וזרע אותם, ואחר כך יוצאים כל אחד ואחד בזמנו, וזה הוא שכתוב "כולם בחוכמה עשית". אמר רבי אבא: "מה רבו מעשיך ה'", כמה מרובים הם מעשי המלך הקדוש, וכולם סתומים בחוכמה. וזה שכתוב: "כולם בחוכמה עשית", אז כולם בחוכמה הם כלולים, ולא יוצאים לחוץ אלא בשבילים ידועים אצל בינה, ומשם נעשים הכל וניתקנים, וזה כמו שאמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "בחוכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן כולם בחוכמה עשית".

העונה בכל כוחו "אמן"

יו"ד ק"א וא"ו ק"א, (עשר אותיות) אלו עשר אצבעות שנאמר: במגילת שיר השירים: "ידיו גלילי זהב". שבהם כ"ח פרקים באצבעותיו (יו"ד בכל יד) שהם כ"ח אותיות של מעשה בראשית. התורה מתחילה: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" שהם כ"ח אותיות. מפני זה ה' אלוקי אתה. ומהו אתה? אותו נאמר בספר תהילים: "נכון כסאך מאז מעולם אתה". ומהו נכון? זה נאמן יושב ונאמן עומד באמצע, זה שכתוב בספר ישעיהו: "כתפארת אדם לשבת בית". ומהו מאז? אלא שממשיך הנביא ישעיהו ואומר: "אז תקרא וה' יענה". ומהו א"ז אלו ח' אותיות שהם יאקדונק"י שעולים לחשבון (91) אמ"ן. וזה הוא העונה "אמן" בכל כוחו, ומפני זה העמידוהו בעלי המשנה: "העונה אמן בכל כוחו קורעים לו גזר דין של שבעים שנה" ובגללו נאמר: נכון כסאך מאז מעולם אתה". ובו כתוב במגילת איכה: "אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור". אתה. אותו שנאמר בו: "אבינו מלכנו אבינו אתה". ומה הוא אבינו הרחמן. והוא כולל כל אותיות התורה. ומה היא תורה שבכתב-עמוד האמצע. ועליו נאמר: "ברוך אתה". וכאשר ישראל עומדים בעמידת התפילה. הוא יושב על הכסא. ובגללו נאמר באותו זמן: "ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור" ומהו לדור ודור. אלא אותו שאמר בו שלמה המלך במגילת קהלת: "דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת". ואין דור פחות משישים רבוא (600,000) ומהו, משה ששקול לשישים רבוא מישראל. והדרגה שלו מראה.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

דרגות החוכמה ושמותיו של שלמה המלך

כתוב בפרשת השבוע: "ואישׁ כי ימרט ראשׁו קירוז הוא טהור הוא". רבי היא פתח ואמר את הפסוק מתוך מגילת קהלת: "וראיתי אני שיש יתרון לחוכמה מן הסכלות כיתרון האור מהחושך". בכמה מקומות הסתכלתי בדברי החכם באדם שלמה המלך, ועוד שמתי לב בחוכמה הגדולה שלו, ועוד סתם את דבריו בפנים לתוך ההיכל הקדוש. וזה הפסוק יש להסתכל בו, אמר: "וראיתי אני" וכי שאר בני העולם לא יודעים ולא רואים את זה. ואפילו מי שלא ידע חוכמה מימיו ולא שם לב בה, הוא יודע את זה שיש יתרון לחוכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך, והוא משבח את עצמו ואומר "וראיתי אני". מי חכם כשלמה שבשבעה דרגות החוכמה נקרא כמו שלמעלה, ששת ימים למעלה, ושביעי עליון עליהם, ששת ימים למטה, ושביעי עליהם, שש דרגות לכסא, והוא שכתוב: "וישב שלמה על כסא ה' למלך" שבעה כתרי הימים למעלה, ואז כנגדם שבעה שמות לשלמה המלך, להראות בו חוכמה קדושה, ומשום כך נקרא שבעה שמות ואלו הן: שלמה, ידידיה, אגור, בן יקה, למואל, איתאיל וקהלת. ואמר שבעה הבלים. ומה שהוא ראה לא ראה בן אדם אחר, וכאשר הוא כינס החוכמה ועלה בדרגות החוכמה, נקרא קהלת. ושבעה הבלים אמר כנגד שבעה כתרים שלמעלה, וכל הבל קול נעשה ממנו, והעולם הוא לא מתקיים אלא בהבל. ובשמו של רבי שמעון בר יוחאי: הבל מוציאים קול ברוח ומים שבו, ואין קול אלא בהבל, ושנינו בשבעה הבלים מתקיימים עליונים ותחתונים. ועוד שונה רבי יצחק: בוא וראה, שעל הבל מתקיים העולם, שאלמלא לא היה הבל שיוצא מהפה, לא מתקיים הבן אדם אפילו שעה אחת. וכמו כן אמר שלמה המלך בדבריו, שהעולם מתקיים בהם. כזה ההבל שמתקיים באותו עולם. וזה ההבל שמתקיים בו העולם מהבלים שלמעלה הוא בא, וזה הוא שכתוב במגילת קהלת: "הבל הבלים" הבל מהבלים שלמעלה, וכל דבריו כך הם. ובהבלים שלמעלה כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת עקב: "כי על כל בוצא פי ה' יזויה האדם" וזה הבלים שלמעלה.

"ממעמקים קראתיך ה'"

רבי יהודה פתח מתוך ספר תהילים: "שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'". בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברוא את הבן האדם. ועד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את העולם ברא תשובה, ואמר לה לתשובה, אני רוצה לברוא בן אדם בעולם, על מנת שכאשר ישובו אליך מחטאיהם, שתהיי מוכנה לסלוח על חטאיהם ולכפר עליהם. ובכל שעה ושעה תשובה מוכנה לגבי בני האדם, וכאשר בני אדם שבים מחטאיהם, זו התשובה היא שבה אצל הקדוש ברוך הוא ומכפר על הכול, וכל הדינים נכפים ומתבשמים כולם, ובן האדם נטהר מחטאו. מתי נטהר הבן אדם מחטאו? בשעה שנכנס בזו התשובה כפי שראוי. רבי יצחק אמר: ששב לפני המלך העליון, ומתפלל תפילה מעומק הלב, וזה מה שכתוב: "ממעמקים קראתיך ה'". רבי אבא אמר: "ממעמקים קראתיך ה'", זה מקום גנוז הוא למעלה והוא עומק הבאר, ומזה יוצאים נחלים ומעינות לכל עבר, ואותו עמוק שבעומק נקרא תשובה. ומי שרוצה לשוב ולהיטהר מחטאיו, בזה העומק צריך לקרוא ולבקש את הקדוש ברוך הוא. וזה הוא מה שכתוב: "ממעמקים קראתיך ה'".

ברכה לזיווג מהרה: שלמה בן בתיה

ברכה לזיווג מהרה: לאהרן בן בתיה

ברכה לזיווג מהרה: שרית בת בתיה

"המערה של המצורעים"

רבי יצחק היה הולך לקשר של אביו. ראה בן אדם אחד שסטה מהדרך בקשר של משא על כתפיו. אמר לו קנים של עצים בכתפך מדוע? לא אמר לו כלום. הלך אחריו, וראה שהוא נכנס במערה אחת, ונכנס אחריו, ראה קיטור עשן שהיה עולה מתחת הארץ, ונכנס אותו הבן אדם בנקב אחד והתכסה ממנו, פחד רבי יצחק ויצא לפי המערה. בעודו שהיה יושב, עברו רבי יהודה ורבי חזקיה. ראה אותם וקרב אצלם, סח להם את המעשה עם האדם שנכנס למערה. אמר רבי יהודה, ברוך הרחמן שהצילך. זו המערה של המצורעים של סרוניא היא, וכל יושבי אותה עיר מכשפים הם, ובאים למדבר לנחשים שחורים, שהם בני עשר שנים או יותר לשות כשפים, והם לא נשמרים מהם ונעשים מצורעים, וכל מיני כשפים שלהם בזו המערה הם הלכו. בעוד שהם הולכים פגשו בן אדם אחד שהיה בא, ובנו שהיה חולה היה קשור על החמור. אמרו לו מי אתה? אמר להם, יהודי, וזה הוא בני שהוא קשור על החמור. אמרו לו מדוע הוא קשור? אמר להם, אני גר בכפר אחד שהוא מבני הרומאים, וזה בני שהיה לומד תורה בכל יום, והיה חוזר לביתי ועמל את אלו דברים. ושלוש שנים היה דיורי באתו בית ולא ראיתי כלום, ועכשיו יום אחד נכנס בני לבית לחזור בדברים, עבר רוח אחד לפניו והזיק לו, נעקם פיו ועיניו, וידיו התעקמו, ולא היה יכול לדבר. ובאנו אצל מערת המצורעים של סרוניא, שמא ילמדו אותי דבר רפואה. אמר לו רבי יהודה, ובאותו בית ידעת מן לפני זה שניזוק בו בן אדם אחר. אמר לו ידעתי, שהרי מכמה ימים ניזוק בו אדם אחד, והיו אומרים, שמחלה הייתה, ומהם אמרו שרוח הבית, ואחר כך נכנסו בו כמה בני אדם ולא ניזוקו. אמרו, אוי לאלו שעוברים על דבריהם. פתח רבי יהודה ואמר: הוי בונה ביתו בלא צדק. שהרי בכל מקום שנמצא בו צדק, כל הרוחות וכל מזיקי העולם בורחים ממנו ולא נמצאים לפניו, ועם כל זה מי שמקדים ולוקח מקום, אוהז בו. אם כך שקול השם הקדוש כרוח טומאה? אמר לו, לא כך, אלא השם הקדוש לא שורה במקום טומאה, וכל רוחות ומזיקים של העולם לא יכולים להראות איתו. אם רוח טומאה קודם נוטל מקום. שהרי שם קדוש לא שורה בו, זה לא מקומו.

"שורף העולם בשלהבות"

כמו שכתוב במגילת שיר השירים: "כי עזה כמוות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה", בכל דרגות הגיהנום אין קשה כשאל שיורד למטה מהן, זולת אותה דרגה שנקראת אבדון. וזו וזו משתתפות זאת, וזה קשה מאוד לרשעים מהכול, כך קשה כשאל קנאה, שאין קנאה אלא באהבה, ומתוך אהבה באה הקנאה, ומי שקינא לאותו אוהב, יותר קשה לו להיפרד ממנו, וזה מאותה הדרגה שנקראת שאול, שהיא קשה מכל הדרגות שבגיהנום. "רשפיה רשפי אש שלהבתיה" מי היא שלהבתיה? זו אש שיוצאת מתוך שופר, כלולה מרוח ומים. ומתוך אותה שלהבת כאשר לוחטת בכנסת ישראל (לא של היום), שורף העולם בשלהבות בקנאת הקדוש ברוך הוא, ובשעה שהיא מקנאת לו. אוי לו שיפגוש בשלהבות שהוא יישרף בהם. עוד פתח ואמר את הפסוק ממגילת שיר השירים: "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו". "מים רבים" זה הוא נהר עליון שממנו יוצאים נהרות לכל עבר, וכולם מושכים ונמשכים ממנו, וזה כמו שאתה אומר: "מקולות מים רבים" מאלו קולות מים רבים שיוצאים ונמשכים ממנו. ונהרות - כמו שאתה אומר "נשא נהרות ה' נשא נהרות קולם". "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה" שאוהבת כנסת ישראל (לא של היום) את הקדוש ברוך הוא, יבוזו לו. "בוז יבוזו לו" יבוז היה צריך לו, מהו יבוזו לו? אלא אם יתן איש זה להקדוש ברוך הוא, את כל הון ביתו, וזה כמו שאתה אומר בספר משלי: "כל הון יקר ונעים" ולא להתקשר איתו. בוז יבוזו לו וכל אלו שלמעלה לאותו הון יקר, שהרי אין רצון לכולם אלא בשעה שכנסת ישראל מתקשרת בו בהקדוש ברוך הוא ומתעטרת איתו, וכל אלו מחנות וכל העולמות, וכולם בשמחה באור ברכות וזה כמו שכתוב במגילת שיר השירים: "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני".

ברכה לרפואה מהרה: לדוד בן שלמה וברוריה

"תורת המצורע"

"וידבר ה' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן". רבי אבא פתח ואמר את הפסוק מתוך ספר איוב: "גורו לכם מפני חרב כי חמה עוונות חרב למען תדעון שדון". כמה יש להם לבני האדם לשמור את דרכם ולירוא מפני הקדוש ברוך הוא, שלא יסטו מהדרך הכשרה, ולא יעבור על דברי התורה ולא ישכח ממנה. שכל מי שלא עמל בתורה, ולא עוסק בה, נזוף הוא מהקדוש ברוך הוא, רחוק הוא ממנו, ולא שורה השכינה עימו. ואותם השומרים שהולכים עימו הם מסתלקים ממנו. ולא עוד, אלא שמכריזים לפניו ואומרים הסתלקו סביב פלוני, שלא חושש על כבוד אדונו, אוי לו, שהרי עזבוהו עליונים ותחתונים, ואין לו חלק בדרך החיים. וכאשר הוא עוסק בעבודת אדונו ועמל בתורה, כמה שומרים מזומנים כנגדו לשמור אותו, והשכינה שורה עליו, הכול מכריזים לפניו ואומרים תנו כבוד לדיוקן המלך, תנו כבוד לבן המלך (וזה אתה). ונשמר הוא בעולם הזה ובעולם הבא וזכאי חלקו הוא. בוא וראה, בלשון הרע שאמר הנחש לאשה, גרם לאשה ולאדם לגזור עליהם מיתה ועל כל העולם. בלשון הרע כתוב כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "ולשונם חרב חדה". ומפני כך "גורו לכם מפני חרב", מפני לשון הרע. "כי חמה עוונות חרב". מהו כי חמה עוונות חרב? זו חרב לה', ששנינו, חרב יש לו להקדוש ברוך הוא, שבה דן את הרשעים וזה הוא שאמר הנביא ישעיהו: "חרב לה' מלאה דם" ועוד כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים בפרשת האזינו: "וזרבי תאכל בשר" ומשום כך "גורו לכם מפני חרב כי חמה עוונות חרב למען תדעון שדון", שדין כתוב, וזאת כדי שתדעו שכך נידון מי שיש לו חרב בלשונו, אז מוכנה לו חרב שמכלה את הכול, וזה הוא כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא בפרשת מצורע: "זאת תהיה תורת המצורע".

בגלל ישראל כל העולם ילקו בנגעים עליונים

רבי אבא פתח בדברי מיכה הנביא: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו". עתיד הקב"ה להראות הגאולה לה לבניו, כאלו ימים ששלח הקב"ה להוציא את ישראל, והראה נגעים אלו נגעים היו במצרים, והכה אותם בגלל ישראל. בוא וראה מה בין הגאולה הזו לבין גאולת מצרים? גאולת מצרים הייתה במלך אחד ובמלכות אחת, וכאן בגאולה זו יהיו בכל מלכי העולם. ואז יתכבד הקב"ה בכל העולם, וידעו הכול שיהיה שלטון הקדוש ברוך הוא. וכול העולם ילקו בנגעים עליונים, מפני שיסרבו כולם לישראל. ואמר הנביא זכריה: "ואספתי את כל הגויים אל ירושלים למלחמה".

ואז יתגלה שלטונו של הקדוש ברוך הוא, כמו שאמר הנביא זכריה: "והיה ה' למלך על כל הארץ". ואז כולם יתנדבו בהם בישראל לקדוש ברוך הוא, וזה שאמר הנביא ישעיהו: "והביאו את כל אחיכם מכול הגויים". ואז עומדים האבות בשמחה לראות את גאולת בניהם כמו בגאולת מצרים, וזה מה שכתוב בתורתנו הקדושה: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" אמן כן יהי רצון. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך הקדוש ברוך הוא לעולם ועד אמן ואמן.

 לעילוי נשמת: אורדה בת מרימה ז"ל

 לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי ז"ל

 לעילוי נשמת: נעמי מזרחי בת חנה ז"ל

 לעילוי נשמת: מרימה בת אלושה ז"ל

"סודות החוכמה"

וראיתי אני שיש יתרון לחוכמה מן הסכלות, ומן הסכלות ממש בא תועלת לחוכמה, שאלמלא לא נמצאת שטות בעולם, לא ניכרה החוכמה ודבריה. חיוב הוא על בן אדם שלומד החוכמה, וזה ללמוד קצת מן השטות ולדעת אותה. מפני שבאה תועלת לחוכמה בגללה. כמו שבא תועלת לאור מהחושך, שאלמלא החושך לא היה ניכר האור, ולא באה תועלת לעולם ממנו. שנינו, שיש יתרון לחוכמה. לחוכמה סתם. שאמר רבי שמעון בר יוחאי לרבי אבא: בוא וראה, סוד הדבר, לא מאירה החכמה שלמעלה ולא מוארת, וזאת מפני שהשטות שמתעורר ממקום אחר, ואלמלא זה האור והגדולה רבה ויתרה, לא הייתה ולא נראית תועלת החוכמה, ומפני השטות מוארת יותר ומאירים לה יותר, וזה הוא שכתוב שיש יתרון לחוכמה, לחוכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכך למטה אלמלא לא הייתה שטות מצויה בעולם, לא הייתה חוכמה מצויה בעולם.

וזהו שרב המנונא הזקן, כאשר היו לומדים ממנו החברים את סודות החוכמה, הוא היה מסדר לפניו פרק של דברי השטות, כדי שתבוא תועלת לחוכמה בגללו, זה הוא כמו שכתוב במגילת קהלת: "יקר מחוכמה מכבוד" וזה סכלות מעט, ומשום שהיא תיקון החוכמה וכבוד החוכמה. ועוד אמר שלמה המלך במגילת קהלת: "ולבי נוהג בחוכמה ולאחוז בסכלות". רבי יוסי אומר: יקר מחוכמה ומכבוד. כלומר כבוד החוכמה ונוי שלה וכבוד הכבוד שלמעלה מה הוא? זה סכלות מעט. מעט השטות מראה ומגלה כבוד החוכמה וכבוד שלמעלה, יותר מכל דרכי העולם. כיתרון האור מן החושך. והתועלת האור לא באה אלא מן החושך. ותיקון הלבן מה הוא? הוא השחור, אלמלא השחור לא ניכר הלבן, וזאת מפני שהשחור עולה הלבן ומתכבד. אמר רבי יצחק: משל למתוק במר, שלא יודע אדם טעם המתוק וזאת שעד שהוא טועם את המרור, מי עושה זה המתוק, וזה אומר שזה המרור. וזהו שכתוב במגילת קהלת: גם את זה לעומת זה עשה האלוקים". ועוד כתוב: "טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תנח את ידך".

"גלגולי האדם"

ומפני זה. שילוח הקן. בכל עופות קדושים הוא, שהם נשמות שהולכות ונגרשות, לעורר רחמים עליהן. ומה כתוב בספר תהילים: "גם צפור מצאה בית" זה גלגול ראשון שהיא נפש. "ודרור קן לה" זה גלגול שני של רוח. "אשר שתה אפרוחיה" זה גלגול שלישי של נשמה.

ומפני זה "שלח תשלח" כנגד נפש ורוח. את האם לרבות נשמה שאמר בה הנביא ישעיהו: "ובפשעיכם שולחה האם" את בא לרבות גלגול שלישי.

ומפני זה מי שמקבל אורחים, שהם נשמות יתרות שהם מרכיבים עליהם בערב-שבת, בפנים צהובות, בגופים מאירים בשמחה ובעונג בזה העולם, כאשר נשמה ורוח ונפש יוצאות מן גופו מזה העולם, כך מקבלים אותם בעולם הבא. ונאמר בהם: "גם צפור מצאה בית וכו'" זכאי הוא מי שמקבל אורחים ברצון מלא, כאילו מקבל את פני השכינה, שבמידה שמודד בן אדם בה מודדים לו. רבי אלעזר בנו, ונשק את ידיו, והשתטחו לו כל החברים, ואמרו לו, אילו באתי לעולם אלא לשמוע דברים אלו, די. בינתיים הרי אליהו הנביא יורד מלמעלה, בכמה צבאות של נשמות. וכמה מלאכים סביבו. והשכינה העליונה עמרה על כולם. כתר בראש כל צדיק. באותו זמן קול מתעורר בעץ שלמעלה בניגון. וכמה עופות של נשמות שורים שם בענפיו, זה הוא שכתוב: "גדל האילן והתחזק" (ספר דניאל פרק ד' פסוק ח'), ויאמר כך, רבי רבי אתה הוא האילן שגדל והתחזק בתורה. בענפים שלך שהם אברים קדושים, כמה עופות שורים שם? של נשמות קדושות כמו של למעלה, שנאמר בו: "ובענפיו ידורו ציפורי השמים". וכמה בני האדם למטה, יתפרנסו מזה החבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים. ובגללו וקראתם דרור בארץ.

לעילוי נשמת: דינה הררי בת מרימה ז"ל

"מי שלא מתעסק בתורה"

זכאי זה שכולל הנשמה והרוח עם הנפש בקול התורה, שבתורה מתחזקים. שכל מי שלא מתעסק בתורה נחלש נשמתו רוחו ונפשו מעלה ומטה. יותרת הכבד היא זונה שיירים היא לכל אלהים אחרים מתחזקת. ומדוע היא נקראת יותרת הכבד, אלא אחר שעושה ניאוף עם כולם, ונותנת שיירים לבעלה. ועליה אמר שלמה המלך בספר משלי: "כי בעד אשה זונה עד ככר לחם", שהיא מתחממת מכבד, וטחול הוא שחוק הכסיל, ועליו נאמר: "אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו", מפני שהוא שאול התחתית, שנאמר בו: "צדיק ממנו בולע-אבל צדיק גמור אינו בולע". כבד כועס והורג.

לב מבין, לב יודע, לב רואה. היא השכינה שלא נוטלת אלא דם צח, שהוא קורבן של תפילה נקייה בלי חטאים ובלא פסולת, ומקריבה אצל בעלה הטוב של הכול. אבל יותרת הכבד לא נותנת לבעלה אלא שיירים ופסולת..... ומאלו שיירים שנוטל ממנה נעשה דם טחול חשוך ושחור. הוא נחש רמאי שפיתה את חוה שהיא הלב וגרם לה מוות.

והרי שני בתי לב הם את מי פיתה מהם, אלא אותו של שמאל שאמר שלמה המלך: במגילת קהלת: "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו". ועליו עוד נאמר: "ומצא אני מר ממוות את האשה". לב חכם מימינו-זו אשת חיל עטרת בעלה, ועליה אמר שלמה המלך: "מצא אשה מצה טוב", שהיא יצר הטוב ומזל האדם, עליה נאמר: "להניח ברכה אל ביתיך". ברכת קדוש ברוך הוא היא תעשיר, ועליה אמר שלמה המלך: "ראה חיים עם האשה אשר אהבת".

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר"

רבי יהודה ורבי יצחק היו הולכים בדרך, ישבו באותו בית שדה והתפללו. אחר שסיימו את התפילה קמו והלכו. פתח רבי יהודה בדברי תורה ואמר את הפסוק מספר משלי: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר". עץ החיים – זו התורה שהיא אילן עליון גדול וחזק. תורה, מדוע נקראת תורה? מפני שמורה ומגלה במה שהיה סתום שלא נודע. בחיים – שכל חיים שלמעלה בה נכללים וממנה יוצאים. למחזיקים בה – לאלו שאוחזים בה, שמי שאוחז בתורה אוחז בכל, אוחז בעולם הזה ואוחז בעולם הבא. ותומכיה מאושר – מי הם תומכיה? אלו הם שמטילים לכיסם של תלמידי חכמים.

ותומכיה – זוכה לנביאים נאמנים שיצאו ממנו. "מאושר" אל תקרא מאושר, אלא "מראשו", אלו תומכי התורה מראשו ועד סופו. מראשו, זה ראש הכול שנקרא ראש, כמו שכתוב בספר משלי: "מעולם ניסכתי מראש". וראש זה חוכמה שהיא ראש לכל הגוף, והגוף מתפשט בו עד סיום ששה צדדים. ותומכיה, כמו שאתה אומר במגילת שיר השירים: "שוקיו עמודי שש". שאלו שמטילים מלאי לכיסם של תלמידי חכמים, הם תומכי התורה מראש ועד סיום הגוף, וכל האמונה בו תלויה ונתמכת, וזוכה לבנים שיהיו ראויים לנביאים נאמנים.

ברכה לפרנסה טובה: לאברהם בן מנחם

ברכה לרפואה מהרה: לאברהם בן פנינה

"בריאת העולם והתורה הקדושה"

פתח רבי חיא מספר תהילים: "מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהילתו". בוא ראה, כאשר רצה הקדוש ברוך הוא ועלה לפניו לברוא העולם, היה מסתכל בתורה ובורא אותו, ובכל מעשה ומעשה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם, היה מסתכל בתורה ובורא אותו זה הוא שכתוב: "ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום", אל תקרא אמון אלא אומן.

כאשר רצה לברוא אדם אמרה תורה לפניו, אם בן אדם יברא ואחר כך יחטא ואתה תדון אותו, מדוע יהיו מעשי ידיך לחינם, שהרי לא יוכל לסבול דינך. אמר לה הקדוש ברוך הוא הרי תיקנתי תשובה עד שלא בראתי העולם אמר הקדוש ברוך הוא לעולם שעשה אותו וברא את האדם, אמר לו עולם אתה וחוקיך לא עומדים אלא על התורה, ומשום כך בראתי את האדם בך, כדי שיתעסק בה, ואם לא, הרי אני מחזיר אותך והכול בשביל האדם עומד, זה מה שאמר הנביא ישעיהו: "אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי", והתורה עומדת ומכריזה לפני בני האדם כדי שיתעסקו וישתדלו בה, ואין מי שיטה אוזנו.

בוא ראה, כל מי שמשתדל בתורה הוא מקיים העולם, ומקיים כל מעשה ומעשה על תיקונו כיאות, ואין לך כל אבר ואבר שעומד בו בבן אדם, שאין כנגדו בריה בעולם, שהרי שהאדם הוא מחולק לאיברים, וכולם עומדים דרגות על דרגות, מתוקנים אלו על אלו וכולם גוף אחד, כך גם העולם, וכל אותן בריות כולם איברים איברים ועומדים אלו על אל, וכאשר מתוקנים כולם הרי גוף אחד ממש. והכל כמו התורה. שהרי התורה כולה אברים ופרקים, ועומדים אלו על אלו, וכאשר מתוקנים כולם נעשים גוף אחד. כיון שדוד המלך אמר בספר תהילים: "מה רבו מעשיך ה' כולם בחוכמה עשית מלאה הארץ קנייך".

בתורה הם כל סודות עליונים החתומים שלא יכולים בני אדם להשיג. בתורה כל אותם דברים עליונים שמתגלים ולא מתגלים. בתורה הם כל דברים שלמעלה ולמטה. כל דברי העולם הזה וכל דברי העולם הבא, בתורה הם. ואין מי שישגיח וידע אותם, ומשום כך כתוב בתהילים: "מי ימלל גבורות ה'" ישמיע תהילתו.

בוא ראה, בא שלמה המלך ורצה לעמוד על דברי התורה ועל דקדוקי התורה ולא יכול, אמר בספר קהלת: "כל זה ניסתי בחוכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני". ואביו דוד המלך אמר בספר תהילים: "גל עיניי ואביטה נפלאות מתורתך". בוא ראה, שעל שלמה המלך שכתוב בספר מלכים א': "וידבר שלוש אלפים משל ויהי שירו חמישה ואלף (1005 שירים)". והרי העמידוהו שחמישה ואלף טעמים היו בכל משל ומשל שהיה אומר.

ומה שלמה המלך שהוא בשר ודם כך היו בדבריו, דברי התורה שאמר הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה, שבכל דבר ודבר יש בו כמה משלים, כמה שירות, כמה תשבחות, כמה סודות עליונים, כמה חוכמות, ועל כן כתוב בספר תהילים: "מי ימלל גבורות ה'".

ברכה לרפואה מהרה: לשרה בת חנה

ועכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק ועוצר נשימה !!

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "זוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

בשבעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי המהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים

בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים קורע לב מה קורה כשיהודי מתחתן עם גויה !!

"כל חייו של אדם כתובים בספר"

חכמים יוצאים היוצא לדרך להתפלל שלוש תפילות, תפילה שהיא חובה של יום, ותפילת הדרך על הדרך שבוא עושה, ותפילה שיחזור לביתו בשלום. ולומר את אלו שלוש אפילו באחת יכול לעשותו, ששנינו כל שאלותיו של אדם יכול לכוללם בשומע תפילה.

אמר רבי יהודה: כל מעשיו של בן אדם כתובים בספר הן טוב הן רע, ועל כולם עתיד לתת דין, ששנינו, אמר רבי יהודה אמר רב, מה שכתוב בספר תהילים: "גולמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו יוצרו ולו אחד בהם". אותם הדברים שעשה הגולם שאינו משגיח בעולם הבא, כולם ראו עיניך שעיינת בהם. "ועל ספרך כולם יכתבו". ליתן עליהם דין וחשבון לעולם הבא ולכן אדם יקדים לתפילתו תמיד ויעיל לו. אמר רבי יצחק: אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם. וזה אותו שלא מסתכל בנשמה הקדושה, אלא כל מעשיו כמו בהמה שלא משגחת ולא יודעת. אמר רבי אבא וכי גולם נקרא דוד המלך שאמר זה הפסוק. אמר לו רבי יצחק אדם הראשון אמרו: "גולמי ראו עיניך", לפני שזרקת בי נשמה ראו עיניך לעשות בצורתי בני אדם שדומים לי. "ועל ספרך כולם יכתבו", מי הם, "יוצרו", כמו הצורה שלי. "ולן אחד בהם", שלא נשאר אחד מהם.

אמר רבי אבא, למה? אמר לו, בוא ראה, כולם שדומים לו או ברמז שלו, לא מתו במיתת עצמם, וכולם לקו באותו עניין ממש. בוא ראה, אמר רבי יהודה: צורת אדם הראשון ויפיו, היה כזוהר הרקיע העליון שעל גבי שאר רקיעים. וכאותו אור שגנו הקדוש ברוך הוא לצדיקים לעולם הבא. וכל אלו שהיו רמוזים בו מצורת אדם הראשון, בו לקו ומתו.

שכך דרכו של הקדוש ברוך הוא. הוא נותן עושר לבן אדם למה? לזון עניים ולעשות מצוותיו. לא עשה זה, והתגאה ואם נגלה לו מאותו עושר, בו ילקה, שכתוב בספר תהילים: "עושר שמור לבעליו לרעתו". נתן לו בנים למה? ללמד להם דרכי הקדוש ברוך ולשמור מצוותיו כמו שנאמר באברהם שכתוב בספר בראשית בפרשת וירא: "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת אזוריו וישמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו". לא עשה זה ומתגאה בהם, בהם לוקה, כמו שכתב איוב: "לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו". וכן באותו אופן, כאשר נתן הקדוש ברוך הוא מיפיו טוב עליון של אדם הראשון להם, למה? כדי לשמור מצוותיו ולעשות רצונו של הקדוש ברוך הוא, לא עשו כך אלא התגאו בו. בו לקו בזה היופי.

אמר רבי יהודה: כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון, היה גולם, עד שלא זרק בו נשמה, וקרא לאותו מלאך שהוא ממונה על דיוקן בני האדם ואמר לו, עיין וצר בדיון של זה עשה בני אדם, זה הוא שכתוב בתורה בפרשת בראשית: "ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת" כלומר עשה. אמר רבי יצחק: מאותו עפר ממש שנברא אדם הראשון, לקח הקדוש ברוך הוא לברוא אלו עשה, וקרא לו שת עשה. זה הוא שכתוב: "בדמותו כצלמו", מאותו העיסה שנברא הגולם שלו. ועל כך נאמר: "גולמי ראו עיניך" ועיינת בו לעשות בו שדומים לו. "ועל ספרך כולם יכתבו" מי הם? כולם שלא שמרו מה שנתן הקדוש ברוך הוא להם, הוטרדו מן העולם ונידונו באותו דין. שנינו שם, אמר רבי יהודה אמר רב: מצאנו ששלוש משמרות הוא הלילה. וכל אחת ואחת יש עניין של הקדוש ברוך בן אדם. כאשר יוצאת נשמתו ממנו ונשאר אותו גולם ישן על מיטתו, ונשמתו עולה בכל לילה לפני הקדוש ברוך הוא. אמר רבי יצחק: אם זכאית היא? שמחים עימה. ואם לא? דוחים אותה לחוק.

לעילוי נשמת: חני חנוך כתובים בן אוסניג'אן ומרדכי ז"ל

לעילוי נשמת: תאג'י כתובים בת אוסניג'אן וחיים ז"ל

”רבי אליעזר ענק הצדיקים”

שנו חכמים. כשחלה רבי אליעזר הגדול (רבו של רבי עקיבא) אותו יום ערב שבת היה. והושיב לימינו הורקנוס בנו והיה מגלה לו עמוקות ונסתרות. והוא לא היה מקבל בדעתו בדבר. כיון שראה שדעת שאביו מתיישבת עליו. קיבל ממנו מאה ושמונים ותשעה סודות עליונים.

כאשר הגיע לאבני שיש שמתערבים במים עליונים, בכה רבי אליעזר ופסק לומר. אמר, עצור שם בני. אמר לו: אבא, למה. אמר לו, אני רואה שתמהר תחלוף מן העולם. אמר לו לך ואמור לאמך שתעלה תפילין שלי במקום עליון. ואחר שאסתלק מן העולם ואבוא כאן לראות אותם, לא תבכה. שהם קרובים עליונים ולא תחתונים. ודעת בן אדם לא יודע בהם.

בעוד היו יושבים נכנסו חכמי הדור לבקר אותו, קילל אותם עד שלא באו לשמש אותו, ששנינו גדולה שימושה יותר מלימודה. עד שבא רבי עקיבא, אמר לו, עקיבא עקיבא, למה לא באת לשמש אותי? אמר לו: רבי, לא היה לי פנאי. רתק. אמר אתמהה עליך אם תמות מיתת עצמך. ”קיללו שתהא קשה מיתתו קשה מיתתו מכולם”.

בכה רבי עקיבא, ואמר לו: רבי למד אותי תורה. פתח פיו רבי אליעזר במעשה מרכבה. באה אש והקיפה את שניהם. אמרו החכמים, שמע ממנה שאין אנחנו ראויים וכדאים לכך. יצאו לפתח שבחוקן וישבו שם. היה מה שהיה והלכה האש. ולימד בבהרת עזה שלוש מאות הלכות פסוקות. ולימד אותו מאתיים וששה עשר טעמים בפסוקי שיר השירים. והיו עיניו של רבי עקיבא יורדות מים. וחזרה האש כבתחילה. כאשר הגיע לזה הפסוק משיר השירים: ”סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני”, לא יכול לסבול רבי עקיבא. והרים קולו בבכי וגעה. ולא היה מדבר מיראת השכינה שהייתה שם.

הורה לו כל עמוקות וסודות עליונים שהיה בו בשיר השירים. והשביע אותו שבועה שלא ישתמש בשום פסוק אחד ממנו כדי שלא יחריב העולם הקדוש ברוך הוא בגללו, ולא רצוי לפניו שישתמשו בו הבריות, מרוב קדושה שיש בו. אחר כך יצא רבי עקיבא ודעה ונבעו עיניו מים. והיה אומר: אוי רבי אוי רבי שנשאר העולם יתום ממך, נכנסו כל שאר החכמים אצלו ושאלו אותו והשיב להם. והיה דחוק לו השעה לרבי אליעזר, הוציא שתי זרועותיו ושם אותם על ליבו. פתח ואמר: אי העולם, העולם העליון הפך להכניס ולגנוז מן התחתונים כל אור ונר. אוי לכם שתי זרועותיו אוי לכם שתי תורות שישכחו יום זה מן העולם. שאמר רבי יצחק כל ימיו של רבי אליעזר הייתה מאירה השמועה מפיו כיום שניתנה בהר סיני.

אמר תורה הבנתי, גמרא למדתי, וחוכמה הבנתי, ושימוש עשיתי. שאילו יהיו כל בני אנשי העולם סופרים, לא יכולים לכתוב. ולא חיסרו תלמידי מחוכמתי אלא כמכחול בשפופרת. ואני ברבתי, אלא כמי ששותה בים. ולא היה אלא לתת טובה לרבתי ולרבו יותר ממנו.

והיו שואלים ממנו באותו סנדל של ייבום. עד שיצאה נשמתו ואמר טהור. ולא היה שם רבי עקיבא. כאשר יצאה השבת מצאו רבי עקיבא שמת. קרע בגדיו, וגרר כל בשרו, והדם ירד ונשפך על זקנו, והיה צוות ובוכה. יצא לחוץ ואמר שמים שמים, אימרו לשמש וללבנה, שהאור שהיה מאיר יותר מהם הרי נחשך.

ברכה גדולה והצלחה: לשרון בובליל ולכל משפחתו

הגאון "חזון איש"

הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ שהוא בעל "חזון איש" שנולד בשנת תרל"ט, ועלה לארץ ישראל לבני ברק בשנת תרצ"ה. ומן היום שבו נולד, החליטו הוריו של אברהם ישעיהו הקטן להקדיש אותו אך ורק לענייני שמים ולהוסיף קדושה על קדושתו. ומיום שנולד כבר כיסו את ראשו בכיפה קטיפה מיוחדת, והיא כסגולה ליראת שמים גבוהה, וכאשר גדל מעט- כבר שיננו בפיו פסוקים מן התורה הקדושה. ואכן שקידתו והתמדתו בלימוד התורה היו למופת. וכבר בילדותו אירע לא פעם שלא עצם עין כל הלילה בניסיון להבין סוגיה כל שהיא, אמו שהבחינה כי בנה הקטן אינו ישן בלילה, נזפה בו על שאינו שומר על בריאותו, אולם ליבו של ישעיהו המתמיד לא נתן לו ליסון והגה תחבולות כיצד ללמוד בלילה מבלי שאמו תרגיש, בכדי שהיא לא תצטער. מה עשה? התקין לעצמו עששית ומנורת נפט קטנה בחדרו הצדדי, והניח כרים ושמיכות, ולמד והגה את התורה הקדושה בהתלהבות ובשמחה יתרה... כי אומנם אהב את אמו, אולם את התורה אהב יותר. הוא היה גאון בתורה, וזכה להקים עולה של תורה במצוות התלויות בארץ, כמו עורלה, תרומות ומעשרות שמיטה. הרב הגאון נפטר בליל שבת קודש בפרשת "וירא" ט"ו מר חשון ה'תשי"ד. ונקבר ביום א' בבית הקברות "שומרי שבת". יהי זכרו ברוך. אמן.

ברכת השער של האשה

אשה שמגלה את שערותיה לכל היא גורמת לעניות הבית, וגורמת לבניה שלא יתחשבו בדור, וגורמת עוד דברים אחרים שישרה בבית. ומי גורם זה? זה אותו השער שנראה מראשה לחוץ. אמר רבי יהודה: שער הראש של האשה שמתגלה, גורם השער הוא להתגלות ולפגום אותה. ומשום כך צריכה אשה שאפילו קורות הבית לא יראו שער אחת מראשה, כל שכן בחוץ. צא וראה כמה פגם גורם אותו שער האשה, הוא גורם בעולם העליון ובעולם הזה, והוא גורם לבעלה שמתקלל, גורם לעניות, גורם שתסתלק חשיבות מבניה ועוד.. ועל כן צריכה אשה להתכסות בכל זוויות הבית, ואם היא עושה זאת וזה כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "אשתך כגפן פוריה בירכתך ביתך ובניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך". ומהו כשתילי זיתים? מה זית זה בין בחורף בין בקיץ לא נאבדים עליו, ותדיר נמצאת בו חשיבות יותר על שאר האילנות, וכך בניה יתעלו בחשיבות על שאר בני העולם. ולא עוד אלא שבעלה מתברך בכל, בברכות בעולם העליון וכל הברכות בעולם הזה, ומתברך בעשירות, ובבנים ובבני בנים. וזה הוא כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'", ועוד אומר דוד המלך: "יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך וראה בנים לבניך שלום על ישראל". פרק יקר זה נלקח: מתוך ה"זוהר הקדוש"

"דיבור ומחשבה"

היהדות מציעה מטרה לחיים בעולם הזה, והמטרה היא שניתן למלאה רק בעולמנו והיא: לתקן עולם במלכות ש-ד-י. ועל כל יהודי חייב לעבוד את הקדוש ברוך הוא בימי חייו שעל ידי זה שיעבד את מעשיו, דיבורו ומחשבתו להשגת את אותה המטרה. כל יהודי בונה ומתקן את עולמו הפרטי וכלל ישראל אשר להם ניתנה התורה הקדושה, והם מתקנים ובונים את כלל העולם. אך כפי שאמרנו אין די באמונה בלבד, וזאת לפי שאין בכוח האמונה בלבד הוא לשנות את דרכו של האדם הוא ולהשפיע על מידותיו. וכדי להשתנות, וזאת כדי שהאדם יגיע למצב שיהיה מסוגל לשעבד את מעשיו, וכאן דיבורו ומחשבתו להקדוש ברוך הוא, על כן האדם לדעת ולהכיר את הקדוש ברוך הוא ורק בכוחה של הדעת להשפיע על מידותיו ומעשיו. האמונה היא למעלה מן הדעת, והאמונה היא נמצאת בכל מה שלמעלה מן ההשגה, והיא מעבר ליכולת האינטלקטואלית, והוא מעבר למשא ומתן שכלי. האמונה היא מקיפה את האדם, והיא אופפת אותו מסביבו אך לתוכו היא לא באה. הדעת היא ידיעת האלוקים והכרתו בפנימיות האדם. ואומנם אין ביכולתנו להשיג את מהות הבורא, אך נדע ונרגיש את מציאותו. וכאשר הקדוש ברוך הוא מצווה אותנו

בַּתּוֹרָתְךָ: $f < f, f - \sim, \check{S} \check{S} \sim, \sim, \check{S} \check{S} \sim, \check{S} \check{S} \sim$

ברכה לרפואה מהרה: מאיר בן חיים

ברכה לרפואה מהרה: חנה בת שרה

ברכה לרפואה מהרה: שרה בת מרים

”שבעים אורות נוצצים”

היכל רביעי, היכל זה משונה מכל ארבעה היכלות לזה. זה לפניו מן זה. וכולם היכל אחד. כאן הוא הרוח שנקרא ”זכות”. במקום זה מתהפך זכות של כל בני העולם. רוח זה נושא הכול. ממנו יוצאים שבעים אורות, כולם נוצצים וכולם בעיגול, שלא מתפשטים כאלו אחרים, מתדבקים זה בזה, ומאירים זה בזה, ומאירים זה בזה, אוחזים זה בזה. כל זכויות העולם לפני אלו האורות עומדים. מכולם יוצאים שני אורות שקולים כאחד. עומדים לפנייהם תמיד.

כנגד אלו, הם שבעים גדולים ממונים לחוץ, שמקיפים כל אלו ארבעת היכלות. שבעים אורות אלו, ושני אורות שעומדים לפנייהם, כולם פנימיים פנים לפניו. וסוד זה שכתוב: במגילת שיר השירים: ”בטנך ערמת חיטים סוגה בשושנים”. לפני אורות אלו, נכנסים כל זכות וכל מעשים של העולם לדון שני אורות אלו הם מעידים עדות בגלל שיש שבעה עיני ה' המשוטטות בכל הארץ. וכל מה שנעשה בעולם נרשם באותו מעשה ממש, ואותה זכות ממש, ועומדים בקיומה. ואלו שני אורות רואים אותם ומסתכלים ומעידים לפני אלו שבעים אורות. אלו שבעים גוזרים גזרות ודנים דינים הן לטוב והן לרע, וכאן הוא מקום הזכות.

אז נרשמים בו ולא סרים משם. לאחר מכן יוצא אור אחד מאיר לארבעה צדדים. זה האור מוציא שלושה אחרים, שהם שלושה דינים אחרים בדברי העולם. בעשירות בעניות, במחלות בשלמות, בכל אלו שאר דברים שהעולם נידון בהם. היכל אחד לאלו שבעים ראשוניים לפניו, שלושה לאלו שלושה אחרים. עולה זה הרוח וכולל כל אלה שלמטה. ומוציא אחת מחיות הקודש הלוהטת, ועיניים לה כעיני אנוש, להשגיח באלף אלפים ורבוא רבבות (במיליארדים) חילות בעלי הדין, כולם נוטלים פתקים ופותחים וסוגרים בעולם ומשלימים הדין.

תחת אלו החיות ארבעה שרפים, לוהטים כולם ככפתור ופרח, ושביבי האש עולים, שבעים ושניים גלגלים לכל אחד לוהטים באש. כאשר נישאים נעשה נהר אחד של אש. אלף אלפים משמשים לאותו אש נהר. משם יוצאים כמה חילות. כאשר נישאים, כמה הם רבוא רבבות (מיליארדים) שיעמדו מהם בתוך אותה האש. תחת ההיכל השני, יוצאים חילות שמזמרים, ובאים להתקרב כאן ונשרפים כולם.

כל אלו ממוני העולם שהתמנו לשלוט, מכאן יוצא דיניהם לשלוט, מתוך אותו רוח שנרשם בשלוש אותיות. ומכאן מעבירים קיומם מהעולם, ונידונים בזה האש שנמשכת ויוצאת, הכול נמסר בזה ההיכל, בגלל שנרשמו בשלוש אותיות כאן. זה הרוח נכלל בהם, אותה חיה מוציאה חילות ומחנות שאין להם חשבון. כל דיני העולם מזה ההיכל יוצאים הן טוב והן לרע. חוץ משלושה בני”ם חיי”ם ומזונו”ת, שלא ניתנה רשות במקום זה. שהרי באותו נהר עליון שכל אורות נמשכים ממנו עומד דבר. באמצע היכל זה, הוא מוכן לקבל הרוח שלמעלה בתוך רוח זה, וזה עולה בהם. שניים עשר פתחים הם להיכל זה, בכל פתח ופתח כל אלו שרים וממונים, שהם מכריזים להודיע למטה כל אלו דינים שמזומנים לרדת למטה כמו שכתוב בספר דניאל: ”קרא בקול וכך אמר כרתו האילן”.

ומתוך כרוזים אלו לוקחים מילה כל בעלי כנפיים, עד שמודיעים מילה לרקיע ”של חמה”. ומשם כאשר יוצא השמש, יוצאת מילה ושטה בעולם, עד שמגיעה לאותו נחש הרקיע, שכל כוכבי הרקיע מוקפאים בו, שהוא באמצע הרקיע. ושומעים המילה, ותופסים אותה אלו שרים שתחת השמש, ואלו שממונים על אותו נחש, ומשם מתפשט לעולם, ואפילו רוחות ושדים ואפילו עופות שמים מודיעים אותה בעולם. כרוזים שבים וסותמים פתחים, לא עולה רוח ברוח, עד שכל הרוחות התחתונים, כולם אחד עם זה הרוח, וכולם נכללים ועולים זה בזה, עד שנעשה הכול כאחד.

בן אדם כאשר הוא בבית חוליו, כאן נידון הן לחיים הן למוות, חיים תלויים למעלה, אם נידון כאן לחיים, נותנים חיים מלמעלה, ואם לא, לא נותנים. וכאי חלקו מי שדבק בקדוש ברוך הוא ונכנס ויוצא. כאן ”קידה” בפנים בארץ להתגבר על הדין. על זה ההיכל נאמר בספר התורה הקדוש בספר דברים בפרשת האזינו: • Š f f • — ‡ f • ‡ • ~ f ,

”שעת יציאה הנשמה”

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: שכתוב: "וירא אליו ה' באלוני מבמרא והוא יושב פתח האוהל כזוהם היום, וישא עיניו וירא שלושיה אנשים". רבותינו פותחים בזה הפסוק בשעת פטירתו של אדם. אמר רבי יהודה: בשעת פטירתו של אדם, הוא יום הדין הגדול של הנשמה נפרדת מן הגוף. ולא נפטר אדם מן העולם עד שהוא רואה את השכינה, זה הוא שכתוב בתורה הקדושה בספר שמות בפרשת כי תשא: "כי לא יראני האדם וחי". ובאים עם השכינה שלושה מלאכי השרת לקבל את נשמתו של צדיק, כתוב בתורתנו זה שכתוב: "וירא אליו ה'". "כזוהם היום" זה יום הדין הבוהר כתנור להפריד הנשמה מן הגוף. "וישא עיניו וירא שלושיה אנשים", המבקרים מעשיו שעשה והוא מודה עליהם בפיו. וכיון שהנשמה רואה כך יוצאת מן הגוף עד פתח בית הבליעה, ועומדת שם עד שהיא מתוודה כל מה שעשה הגוף עימה בעולם הזה. ואז נשמת הצדיק היא שמחה במעשיה ושמחה על פיקדונה. אמר רבי יצחק, הנשמה של צדיק מתאוה מתי תצא מן העולם הזה שהוא הבל, כדי להתענג בעולם הבא.

בוא ראה, אם בן אדם נמשך אחרי הקדוש ברוך הוא, והתשוקה שלו אחריו בזה עולם. אחר כך כאשר יוצאת ממנו, נמשך אחרי הקדוש ברוך הוא ונותנים לו דרך לעלות למעלה, אחר אותו המשכה שנמשך ברצון כל יום בעולם הזה. אמר רבי אבא: יום אחד נקלעתי בעיר אחת, מאלו שהיו מן בני קדם, ואמרו לי מאותה חוכמה שהיו יודעים מימים קדמונים, והיו מצויים ספרי החוכמה שלהם, והגישו לי ספר אחד. והיה כתוב בו: שהרי כמו שרצון בן אדם מכוון בו בזה העולם, כך ממשיך עליו רוח מלמעלה כמו אותו רצון שנדבק בו. אם רצונו מכוון בדבר עליון קדוש, הוא ממשיך עליו אותו דבר מלמעלה למטה אצלו, ואם רצונו להידבק בסיטרא אחרא (בצר האחר) ומכוון בו, הוא ממשיך אותו דבר מלמעלה למטה אצלו. והיו אומרים שטיקור הדבר תלוי בדיבורים ובמעשה וברצון להידבק. ובזה נמשך מלמעלה למטה, אותו הצד שנדבק בו. ומצאתי בו כל אלו מעשים ועבודות של הכוכבים ומזלות, ודברים שהצטרכו להם, ואיך הרצון לכוון ולהתדבק בהם כדי להמשיך אותם ואצלם כמו כן מי שרוצה להדבק למעלה ברוח הקודש. שהרי במעשה ובדיבורים וברצון הלב לכוון באותו דבר, תלוי הדבר להמשיך אותו אצלו מלמעלה למטה, ולהתדבק באותו דבר.

והיו אומרים, כמו שבן אדם נמשך בזה העולם, כך גם מושכים אותו כאשר יצא מזה העולם. ובמה שנדבק בזה העולם ונמשך אחריו, כך נדבק באותו העולם. אם בקודש? בקודש. ואם בטומאה? בטומאה. אם בקודש מושכים אותו לגבי אותו צד ונדבק בו למעלה, ונעשה ממנוה שמש, לשמש לפני הקדוש ברוך הוא בין אלו שאר המלאכים, כמו שנדבק למעלה ועמד בין אלו קדושים כמו שנאמר על ידי הנביא זכריה: "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה".

כך גם כמו כן אם בטומאה, מושכים אותו אצל אותו צד, ונעשה כאחד מהם להדבק בהם. והם נקראים נזקי בני אדם. ובאותה שעה שיוצא מזה העולם, נוטלים אותו ושואבים אותו בגיהינום, באותו מקום שדנים את בני הטומאה. שטימאו עצמם ורוחם, אחר כך נדבק בהם, והוא נזק כאחד מאלו נזקי העולם.

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ'חלה ז"ל

פרעה מלכם הרשע של המצרים, שהוא הציע לבני ישראל לשקם את פיתום ורעמסס, שתי ערי מצרים, ולבנותן מחדש. תחילה דיבר אליהם בפה רך ואף נתן לעובדים שכר תמורת עבודתם, אך עד מהרה הכריח את בני ישראל לעבוד בפרך, ואת שכרם לא נתן להם. ולא רק בבניה העביד פרעה את ישראל, היה עליהם לחרוש שדות ולזרעם, לטעת עצים ולגדעם, ולנקות את מצרים מאשפה ולעשות כל מלאכה קשה. באחד הימים באו אצטגוני (רואה כוכבים) פרעה לארמון המלוכה ואמרו: אדוננו המלך ירום הודו, ובשורה רעה בפינו שחזינו בכוכבים שבין עתיד להיוולד במצרים, אשר יושיע את ישראל ויוציאם מעבדות לחירות. בהלה אחזה בפרעה לשמע הדברים, החליט למנוע את יציאתם ממצרים בכל מחיר. ועוד באותו יום זימן אליו פרעה את המיילדות העבריות שפרה ופועה שהן יוכבד ונתה מרים. וצווה עליהן נחרצות: מיום זה ואילך עליכם להמית כל בן זכר שיולד לעבריות, ורק את הבנות תשארנה בחיים. אחר זמן מה קרא פרעה למיילדות בשנית וגער בהן על שאין הן מקיימות את מצוותו.

הקדוש ברוך הוא ראה את מסירות נפשן של המיילדות למען הצלת נפשות מישראל, ונתן להם שכר רב. ועוד הבטיח הקדוש ברוך הוא, שיוכבד תזכה להביא לעולם בתי כהונה ובתי לווייה, הלא הם משה ואהרן, ומרים תזכה לצאצאים כבצלאל, מקים המשכן, וכדוד המלך. והנה פרעה חלם חלום, ובחלומו ראה והוא יושב על כס המלכות, ולפניו עומד אדם זקן, המחזיק בידו מאזניים. על כף אחת של המאזניים הניח הזקן את ארץ מצרים, ועל הכף השנייה הניח טלה קטן אחד, וראה זה פלא, אותו טלה הכריע את הכף השנייה. פרעה הקיץ את משנתו והוא נפעם מאוד. והוא מיהר לכנס את כל חכמי מצרים ויועצי בית המלוכה וביקש לברר מהו פתרון החלום. קם בלעם בן פעור, מבחירי היועצים ואמר: רע החלום אשר חלם מלכנו, רע מאוד. החלום מספר על תינוק יהודי שיולד במצרים ויגאל את ישראל, לאחר שיביא פורענות גדולה עלינו. פרעה נחרד לשמע הדברים ומיהר להיוועץ ביתרו, יועצו החשוב ביותר, איך למנוע את הדבר, ענה לו יתרו ופסק: לא תוכל להם, ליהודים, כל המנסה לפגוע בהם לרעה - מפסיד בגדול. פרעה נחרד לשמע הדברים ומהר להיוועץ ביתרו, יועצו החשוב ביותר, איך למנוע את הדבר, ענה לו יתרו ופסק: לא תוכל להם, ליהודים, כל המנסה לפגוע בהם - מפסיד בגדול. ואז חרה אפו של פרעה ביתרו, עד שזה נאלץ להימלט למדיין. יועצו הבכיר של פרעה היה גם "איוב" שהוא לא הביע את דעתו בעניין. ולעומת זו בלעם הרשע יעץ עצה אכזרית ביותר: כל תינוק עברי ייזרק לנהר הנילוס ויטבע במימיו. וכך פסק פרעה ויצאה הגזירה הנוראה הזו. אולם הקדוש ברוך הוא ברחמיו העצומים, עשה נס לתינוקות שהושלכו היאורה, תינוקות אלה נסחפו לעבר המדבר, שם טיפלו בהם מלאכי השרת, עד שבגרו ויכלו לשוב לבתיהם. וליועצי פרעה השיב הקדוש ברוך הוא כגמולם.

יתרו שהמליץ טוב על ישראל וניסה למנוע את אובדנם, זכה לצאצאים שישבו בלשכת הגזית בירושלים. איוב ששתק, נענש בייסורין. ובלעם שגזר גזירה קשה על ישראל - נהרג. באותה עת גר יהודי חשוב ונשוא פנים, טוב לשמים וטוב לבריות ושמו "עמרם" ורצה להציל בכל דרך את הגזרה, ומשלא מצא דרך לעשות זאת, החליט עמרם לגרש את אשתו מעליו, ובלבד שלא יוולדו ילדים שיחרץ דינם למות. עמד ונתן גט ליוכבד אשתו, ורבים עשו כמוהו.

ולעמרם בת וזו מרים בת השש, שאמרה לו: אבא פרעה גזר מיתה רק על הזכרים, ואילו אתה מונע גם הולדת בנות, ומי יודע, אבא, אם לא אתה עתיד להיות אביו של המושיע של ישראל. דבריה של מרים מצאו חן בעיני אביה עמרם, והוא שב ונשא את יוכבד לאשה, וביום נישואיהם רקדו מלאכי השרת בעולמות העליונים ואמרו: "אם הבנים שמחה" כי ידעו המלאכים שעתידה יוכבד ללדת בן שיביא גאולה לעם ישראל, וייתן להם את התורה, ויאדיר שם שמים בכל העולם כולו. ואומנם כעבור זמן ילדה יוכבד בן, ובצאתו לאוויר העולם, נמלא הבית אור יקרות ופני הילד קרנו וזוהר פניו הציף והאיר את הבית כולו. ואז הביט עמרם בבנו שנולד מהול כדרך שנולדים צדיקים, ונשק לביתו מרים ואמר לה: ראי בתי נבואתך התקיימה ועתיד בן זה להושיע את עם ישראל. ויוכבד קראה לתינוק בשם "טוב". ב-ז' באדר נולד מושיען של ישראל וביום זה באה אורה לעולם.

המשך בשבוע הבא.

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

”כשהאדם נאחז בתורה”

רבי אבא פתח ואמר את הפסוק מתוך ספר תהילים: ”אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת”, זכאים הם עם ישראל, שהקדוש ברוך הוא נתון לעם ישראל את תורת האמת, ולעסוק בה כל היום וכל הלילה, והרי שכל מי שעוסק בתורה יש לו חירות מהכול, והוא חירות מן המוות שלא יכול השטן יכול לשלוט עליו. וזאת מפני שכל מי שעוסק בתורה ונאחז בה, הוא נאחז בעץ החיים, ואם הוא לא נאחז בתורה והוא מרפה ממנה אזי הוא מרפה ועוזב את עץ החיים, והרי הוא אוחז באילן של מוות שבו שורה עליו ונאחז בו, וזה מה שאמר החכם באדם שלמה המלך בספר משלי: ”התרפיתיה ביום צרה צר כוחכה”. הפרוש המילה ”התרפיתיה” -- אם אדם מרפה ידיו מהתורה. ומה הפרוש המילים ”צר כוחכה” – צר כוח כה, שהוא תדיר לימין, והשמירה שלו היא תדיר של הברכה שכתב המלך בדרך התורה, ואז הוא דוחה וזורק את הרע לחוץ ושלא יקרב לבן אדם, וגם הוא לא יכול יצר הרע לקטרג עליו. וכאשר הברכה סוטה מדרכי התורה ומתרפה ממנה, ואז ”צר כוח כה” וזאת מפני שאותו הרע שהוא שמאל הוא שולט על בני האדם, ודוחה את זה כה לחוץ, וזאת עד שדוחק אותו למקום שהוא צרה והוא בצרות גדולות.

דבר אחר פרוש למילים ”צר כוחכה”, וזאת שכאשר הברכה אוחז בתורה והוא נאהב למעלה והוא נאהב למטה, והוא אהוב של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב בספר שמואל ב': ”והקב”ה אוהבו” שהוא היה אהובו של המלך הקדוש ברוך הוא ואהב אותו, ואם חלילה האדם סוטה מדרכי התורה אז צר כוח כה, הוא צר שלו ובעל איבה הוא אצלו, והשטן שולט עליו והוא נקרא רע, עד שמקטרג בו גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

בוא וראה, זה רע שהוא יצר הרע והוא שולט על העולם בכמה צדדים, וכמה שלטון יש לו בעולם הזה ? והוא הנחש החזק שחטא בו האדם הראשון, ואחריו נכשלים בו בני העולם הזה ומושכים אותו עליהם עד שהוא מוציא להם את נשמתם. בוא וראה עוד, כאשר יצר הרע שולט על הברכה האדם הוא שולט על הגוף. וכיוון שעל הגוף שולט בשלמות היא הנשמה שהיא יוצאת ממנו (כלומר מהגוף), ואז הגוף נטמא והנשמה עולה למעלה, ולא שולט עליו עד שנוטל רשות. וכמה הם שבאים (כלומר יצר הרע) מצידו ושולטים על העולם. והרי שנינו בזאת שכל מעשי העולם שולטים בהם, ויש לו ממונים ושמשים, וכולם הם שמשים ומשרתים במעשי העולם הזה.

ובוא וראה זה הסוד העליון הקדוש של האמונה, והם הסוד של הזכר ועולם הנקיבה, וכל קדושה של קדושים בו וכל הסודות של האמונה מכאן הם יוצאים. וכל החיים של החירות וכל הטובות והאורות הם מכאן באים. וגם הברכות וטלי הנדבות וכל אהבת אהבה, והכול זה בא מצד הדרום. מצד הצפון, הם מתפשטות דרגות ועד שהם מגיעים למטה, הפסולת של הזהב היא מצד הטומאה והיא לכלוך הטומאה, וזה אוחז את זה למעלה וזה אוחז את זה למטה. וכאן מזדווגים זכר ונקיבה וזה הסוד של עז”אל שהוא מצד הטומאה.

ומכן נבדלות הדרגות, ויוצאים לכמה צדדים לעולם שהם מתפשטים מכאן, ושולטים על העולם, והם כולם מצדדי הטומאה, ושרים וממונים עליהם בתוך העולם. בוא וראה, עשו (אחיו של יעקב) כאשר הוא יצא לעולם כולו היה אדום כוורד, ובשער שהיה שער, ומשם באו לו אלופים וממונים ומגינים שנים עשר היו ששולטים בעולם. בוא וראה עוד, אשרי הם שומרי המשפט, שהם שומרים את אמונת הקדוש ברוך, וזאת מפני שהקדוש ברוך הוא, הוא משפט, והאדם צריך שלא יסטה לדרך אחרת, אלא שיהיה שומר משפט. וזאת מפני שהקדוש ברוך הוא, הוא משפט ושכל דרכיו משפט אמת.

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

ברכה לרפואה מהרה: ליעל בת נעמי

אלא לפני זה היה רבן גמליאל היה מונע מתלמידים שאינם ראויים להיכנס. שאז גזרו שכל תלמיד שאין תוכו כברו לא יכול להכנס לבית המדרש. וכיון שהסירו את השומר אז התרבו הספסלים בבית המדרש וכל הלכה שהייתה תלויה בבית המדרש אז פירשוה במקום ובאותו יום. וגם מסכת עדויות נשתנתה באותו יום, ועל ידי אותו מאורע נתרבתה התורה בישראל. ואף שלמד אז ביבנה רבו המובהק והעיקרי היה רבי עקיבא, ומייד לאחר נישואיו עבר ללמוד אצלו עם רבי בן חנינא בן חנינאי ששניהם עזבו את משפחתם והלכו ללמוד תורה משך שנים עשרה שנה. אך רבי שמעון שמר על קשר עם משפחתו, לכן לא אירע לו מה שקרה לרבי חנינא שלמד כל הזמן מבלי לשמור קשר עם משפחתו, וזאת משום שרבי חנינא היה מבוגר יותר ונשוי הרבה שנים לפני כן, וכאשר חזר למקומו לא ידע היכן מצוי ביתו, והלך אחר אחת הבנות השואבות, כי שמע שקוראים לה "בת חנינא" וכשהגיע לביתו ראתה אותו אשתו בהפתעה ובאופן פתאומי ומרוב התרגשות היא פרחתה את נשמתה, אז רבי חנינא התפלל שתחזור ותחיה לחיים בכדי שלא יאמרו: עלובה זו לשווא המתינה לבעלה עד שישוב מלימודו וברגע ששב היא מתה ובזכות תפילתו היא חזרה לחיים. רבי שמעון למד יחד עם רבי חנינא בן חנינאי לפני שלמד עם רבי עקיבא ונראה שבכל זאת היה שינוי רבי שמעון למד יחד עם רבי חנינא בן חנינאי לפני שלמד עם רבי עקיבא ונראה שבכל זאת היה שינוי. במה שלמדו רבי עקיבא. שהרי רבי חנינא בן חנינאי נאמר שהרצה במעשה המרכבה לפני רבי עקיבא, מה שלא נאמר על רבי שמעון, וזה כפי הנראה משום שרבי חנינאי היה יותר מבוגר מרבי שמעון והגיע זמנו להכנס לפרד"ס ורבי שמעון שהיה צעיר, לא זכה לכך אלא בהיותו במערה ששם לימד אותו אליהו הנביא כמסופר בזוהר. על התמדתו של רבי שמעון בתורה, אנו יכולים לעמוד מכך שמיד אחר נישואיו כאשר גמר את שבעת ימי המשתה הלך ללמוד אצל רבי עקיבא וגם מזה שבשעת הסכנה לחץ על רבי עקיבא שבכחל זאת ילמד אותו תורה. ומשום כך נאמר "חברים העוסקים בתורה מפסיקים לקריאת שמע ואין מפסיקים לתפילה". אמר רבי יוחנן: כל זה אמור ברבי שמעון בר יוחאי וחבריו שהיו לומדים ללא הפסקה, אבל אנחנו שמפסיקים בלימודנו ואיננו לומדים באותה התמדה שלומדים רבי שמעון וחבריו, עלינו להפסיק מלימודנו גם כדי להתפלל, הרי שלימודו של רבי שמעון וחבריו, היה מיוחד במינו גם לגבי דורו של רבי יוחנן שהיה סמוך לדורו של רבי שמעון בר יוחנן.

רבי שמעון בר יוחאי עוד זכה להיות ביבנה לשמש שם את החכמים שהיו שם. אך רבו המובהק היה רבי עקיבא וממנו הוא קיבל אצלו כמו שנאמר "סתם ספרי רבי שמעון", וכמו שאמר על עצמו כמו שהבאנו בעצמו "שנו מידותיי שמידותיי הם תרומות מתרומות של רבי עקיבא".

לפי הזוהר הייתה אשתו של רבי שמעון בתו של רבי פנחס בן יאיר. אך בגמרא כתוב שרבי פנחס בן יאיר היה חותנו, ויש שרוצים להגיה (שם) "חותנו". אך אין זה אפשרי משום שבגמרא "חולין" מסופר שהוא היה בן גילו של רבי יהודה הנשיא וזאת משום שהם היו חברים. בעת שרבי יהודה היה כבר נשיא ישראל, בעוד שרבי שמעון נפטר הרבה שנים לפני היותו של רבי יהודה לנשיא ישראל. ועוד מסופר בזוהר, שנשמת רבי פנחס בן יאיר יצאה לקראת רבי שמעון בר יוחאי בעת פטירתו של רבי שמעון. זאת אומרת, שלפי הזוהר רבי פנחס בן יאיר לא היה חי בעת פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי. בפירוש ניצוצי הזוהר כתוב: שהיו שני חכמים בשם רבי פנחס בן יאיר, שאחד היה סבא והראשון היה חותנו של רבי שמעון והשני בן דוד של בתו של רבי שמעון. כמו שהיו שני תנאים בשם "חוני המעגל" סבא ונכד. בנו של רבי שמעון היה התנא רבי אלעזר שהתחבא עימו במערה. ולמד עימו תורה בכל השנים אשר הם שהו בתוך המערה. והוא רבי אלעזר היה חכם גדול בתורה. ורבי שמעון נפטר כשרבי אלעזר היה צעיר, שעדיין היה יושב לרגליו של רבי שמעון בן גמליאל ורבי יהושע בן קרחה, אך בכל זאת זכה אז לקבל מאביו הרבה מסודות התורה. וזאת כמו שנכתב "באיזרא" שבעת פטירתו של רבי שמעון גילה הרבה סודות לחבורה הקדושה שסובבה אותו, ובנו בעיקר היה בה. תלמידיו המפורסמים של רבי שמעון בר יוחאי היו: בנו רבי אלעזר, וגם רבי יהודה הנשיא שלמד אצלו בהיותו עוד בתקוע. שם כנראה שהה רבי שמעון בתקופה הקשה של גזירות השמד. שהרי כרגיל שהה רבי שמעון בטבריה ובגליל, וגם נקבר במירון שבגליל. ועוד מתלמידיו היה רבי יונתן בן עסמי ורבי יהודה בן גרים, רבי אבא, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי חיא, ורבי יצחק הם היו החבורה הקדושה שלמדה אצלו את סודות התורה הקדושה של עם ישראל הקדוש. רבי שמעון במערה, שאחד העניינים החשובים הייתה ישיבתו במערה.....

המשך בשבוע הבא

פרק זה מיוחד לרפואה מהירה בזכות הרשב"י:
לשמואל בן לוסיה

